messe sündimisse õigusse pärrast jäi Jakobile omaks. Sedda willetsust olli Esaw omma enese patto sü läbbi enese peäle saatnud / et ta sedda kalliſt esſimesse sündimisse õigust ühhe tühja himmo pärrast wannega olli ärramünud / sepärrast kulutas Jehowa ka sedda Rebekkale jo enne ärra / et se surem piddi wähhemat tenima. Siiski ei kahhetsend Esaw mitte omma patto süüd / waid käskis peälegi omma wenna Jakobi ärratappa.

Sest 28. Peatükkist.

Kui nüüd Jakob omma issa maias Esawi pärrast sures kartusses piddi ellama ning temma emma nou andis omma sündimisse paika ärrapõgeneda : seis olli Isaak sedda ka heaks arwanud ; sepärrast kutsus temma Jakobit / käskis ja ütles temmale : touse ülles / minne Mesopotamia-male Petueli omma emma issa kotta ja wõtta ennesele sealt naene Labani / omma emma wenna / tütrist. Ja Isaak õnnistas Jakobit ja satis tedda ärra. Tee peäl sattus Jakob ühte paika / ja jäi õse siinna / et pääw olli loja läinud / ning ta wõttis kiwwi sealt paigast ja panni omma pea pohja / ja heitis senna paika maggama. Ja ta näggi unnes / ja wata / reddel seisis Ma peäl / ja temma ütles tuus taewasse / ja wata / Jummala inglid ollid seäl peäl üllesminnemas / ja mahhatullemas. Ja wata / Jehowa seisis seäl peäl ja ütles : Minna ollen Jehowa sinna Abrahami Jummal / ja Isaaki Jummal ; se Ma mis peäl sa maggad / sedda mahhan ma sulle ja so suggule anda. Ja so seemne sees peawad keik ma ilma sugukuwõssad sama õnnistud. Ja Jakob ärkas ülles ommast unnest ja ütles : oh kuis kartusse wäärt on sesinnane paik! siin ei olle muud kui Jummala kodda / ja siin on se taewa wärraw. Hommiko warra pörtis temma se kiwwi / mis ta pea pohja olnud / ja panni sedda mälestusse samaks / ja selle samma paiga nimmi panni Temma Petel. Pärrast töötas temma ühhe töötusse / et / kui Jummal tahhaks temmaga olla / ja sataks tedda jälle rahhoga taggasi temma issa kotta ; siis piddi Jehowa temmale Jummalaks ollema / ning ta

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1734, lk. 17